

Zápis z 8. zasedání Akademického senátu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity ve funkčním období 2020–2023

které se konalo v pondělí 14. června 2021 od 15:00 hodin v posluchárně B11/132 v Univerzitním kampusu v Bohunicích.

Schválený program zasedání:

1. Schválení programu zasedání
2. Kontrola úkolů
3. Návrh na rozšíření bakalářského studijního programu Aplikovaná a environmentální geologie o nový studijní plán specializace Management vodních zdrojů
4. Volba komise a jejího předsedy/předsedkyně k projednání návrhu na jmenování děkana Přírodovědecké fakulty MU
5. Stanovení termínu zasedání AS PřF MU pro projednání návrhu na jmenování děkana PřF
6. Výroční zpráva o činnosti PřF MU v roce 2020
7. Výroční zpráva o hospodaření PřF MU v roce 2020
8. Zpráva děkana ke stížnosti doc. Zajíčkové
9. Informace o výsledku výběrového řízení na pozici ředitele Ústavu geologických věd PřF MU.
10. Různé

Přijaté závěry a usnesení:

1. Akademický senát PřF MU souhlasí v souladu s § 27 odst. 2 písm. a) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, čl. 23, odst. 6 vnitřního předpisu Masarykovy univerzity Schvalování, řízení a hodnocení kvality studijních programů MU s návrhem rozšíření studijního programu Aplikovaná a environmentální geologie o nový studijní plán specializace Management vodních zdrojů a doporučuje jej Vědecké radě PřF MU ke schválení.
2. Akademický senát PřF MU zvolil za členy komise k projednání návrhu na jmenování děkana Přírodovědecké fakulty MU tyto osoby: prof. RNDr. Jan Šmarda, CSc.; doc. Ing. Martin Mandl CSc.; prof. RNDr. Zuzana Došlá, DSc.; doc. RNDr. Tomáš Řezník, Ph.D.; Mgr. Jozef Lopuch; prof. RNDr. Zdeněk Mikulášek, CSc.
3. Akademický senát PřF MU zvolil předsedkyní komise k projednání návrhu na jmenování děkana Přírodovědecké fakulty MU prof. RNDr. Zuzanu Došlou, DSc.
4. Akademický senát PřF MU stanovil termín zasedání AS PřF pro projednání návrhu na jmenování děkana PřF na 18. 10. 2021.
5. Akademický senát PřF MU schválil Výroční zprávu o činnosti PřF MU v roce 2020.
6. Akademický senát PřF MU schválil Výroční zprávu o hospodaření PřF MU v roce 2020.
7. Akademický senát PřF MU byl informován o výsledku výběrového řízení na pozici ředitele Ústavu geologických věd PřF MU.
8. Harmonogram jednání AS PřF MU v podzimním semestru: 10. a 11. 9. (výjezdní zasedání), 18. 10. (volba kandidáta na děkana), 8. listopadu 2021 a 13. prosince 2021.

Přílohy zápisu:

1. [Akademický senát PŘF MU schválil Výroční zprávu o činnosti PŘF MU v roce 2020.](#)
2. [Akademický senát PŘF MU schválil Výroční zprávu o hospodaření PŘF MU v roce 2020.](#)

Průběh jednání:

1. Schválení programu zasedání:

Hlasování: pro 25 / proti 0 / zdržel se 0; program zasedání byl schválen.

2. Kontrola úkolů

MASH a odpověď prorektorky Pospíšilové

Doc. Lochman přetlumočil zprávu od prorektorky Pospíšilové, která reagovala na email, kde byly popsány stížnosti na průběh MASH Junior. Celá odpověď je vložena v ISu v podkladech. Celý proces hodnocení byl vykonán podle zadávací dokumentace. Existuje z něj bodovací tabulka i zápis. V tabulce jsou uvedena konkrétní jména, takže ta nebyla zveřejněna, ale já jsem ji viděl po dohodě s paní prorektorkou. Paní prorektorka říkala, že soutěž nebyla klasickou grantovou soutěží, ale spíše obsazování pozice. Tak to bylo i hodnoceno. Jako jedno z hlavních kritérií bylo dlouhodobé působení v zahraničí. Což asi nebylo kandidátům dobře komunikováno, protože většina z nich to nesplňovala, a kdyby to věděla, tak by se asi ani nehlásila. Pokud někdo nepřišel ze zahraničí, nebo tam aspoň pár let nepůsobil, tak nebyl vůbec vhodný kandidát. A také bylo důležité, aby kandidát donesl nové téma na MU, které se tady ještě neřeší. To taky spousta kandidátů nesplňovala. Paní prorektorka děkuje za podněty, které do budoucna vylepší konání soutěže. Tak jak to bylo teď nastavené, tak by bylo lepší, kdyby si ty peníze rozdělovala fakulta a ne rektorát. Ale to je jen můj názor. Možná by bylo lepší využívat hodnotitele mimo MU, protože hodnotitelé z MU mají vždycky nějaké vazby.

Kašparovský: Já si jen za vedení fakulty dovolím doplnit, že vedení PŘF v hodnocení nemělo žádnou roli. Je to soutěž organizovaná RMU. Já jsem paní prorektorce říkal, že z institucionálních prostředků není dobré dělat grantové peníze. Peníze máme získávat mimo univerzitu. Když už to děláme, tak musíme psát dobře a srozumitelně zadání. Paní prorektorka slíbila na příští roky zlepšení. A zdůrazňovala, že hlavním cílem MASH Junior bylo získat lidi ze zahraničí. Líbilo by se mi, kdyby s tím pracovali na úrovních ústavů a ne RMU.

Kudrle: Za mě je to teda vysoce netransparentní, pokud se hodnotí podle kritérií, které nebyly dopředu zveřejněné. A odvolání na to, že je to první ročník není argument. Já bych ten letošní ročník nejradši zrušil. Tohle by se nemělo stávat. Soutěžíme veřejné prostředky a s těmi se musí nakládat podle pravidel.

Kašparovský: Já to klidně předám panu rektorovi, soutěžilo se to na úrovni RMU. Kritéria byla známá, ale pracovalo se s jejich váhami. Transparentní to bylo, jen to nebylo fér. Mělo se říct, že ten kdo nebyl dlouho v zahraničí, tak se nemá ani hlásit.

Kudrle: Kritéria musí být jasně známá dopředu. Nelíbí se mi to. Ale měl by to napadnout někdo z neúspěšných kandidátů.

Novák: Ono to v těch kritériích bylo napsané, ale poněkud nešťastně. Souhlasím s prof. Kudrlem, že to také neshledávám úplně transparentním. V záložce profil kandidáta bylo napsáno, že je očekávána dostatečná zahraniční zkušenost. A to bylo všechno. V záložce hodnocení už žádné zahraniční zkušenosti nebyly. Nevím, jestli to můžeme napadnout, protože nějaká zmínka tam byla.

Kašparovský: Nemůžeme se soudit s vlastní univerzitou.

Lízal: Myslím, že je dobře, že jsme napsali paní prorektorce, že s tím nejsme spokojeni. A doufejme, že to do dalších let uchopí lépe.

Lochman: Já jsem to psal paní prorektorce jako zdvižený prst, aby se vědělo, že nad těmi soutěžemi někdo bdí. To se ukázalo, že jo. Ale doufám, že do příště se to zlepší. Tady se hodnotitelé nepotkali se zadavateli.

Kašparovský: Já když jsem volal paní prorektorce, tak mi říkala, že máme nejvíc grantů, tak co se nám nelíbí. Oni se na to dívají z pozice RMU a nepodívali se na to z pozice fakulty.

3. Návrh na rozšíření bakalářského studijního programu Aplikovaná a environmentální geologie o nový studijní plán specializace Management vodních zdrojů

Garant doc. Slobodník představil novou specializaci. Specializace vznikla na základě poptávky po absolventech tohoto zaměření. Plán má univerzitní přesahy. Jsou zapojeni kolegové z Prahy, VUT a dalších ústavů PŘF. Jsou zařazeny terénní cvičení, exkurze atd. Je spolupráce taky s praxí. Jsou zařazeny i přednášky z legislativy, takže i spolupráce s Právnickou fakultou. Studenti ještě studují a již jsou zaměstnání ve svém oboru, takže to dokládá, že tito absolventi na trhu chybí.

Diskuze:

Křešťáková: Kolik studentů se bude brát? A jak je to vyřešeno s bakalářskými pracemi – školitelé budou externisti nebo internisti?

Slobodník: Nejsm schopný říct, kolik přesně studentů to bude. Ale kolega Kuchovský by mě mohl doplnit. Práce studenti píší hodně z praxe.

Kuchovský: Očekáváme 20-30 studentů. U těch prací je často vedoucí náš zaměstnanec a konzultant je z praxe.

Kudrle: A jaká je konkurence v tomto oboru?

Slobodník: Ta není. V programu jsou zahrnuti dva vyučující z UK, protože na UK nemají tento obor.

Kuchovský: Absolventi tohoto směru opravdu citelně chybí.

Baláž: Budete přijímat do specializací. Máte promyšlené, jak to budete dělat? Ono to není totiž jednoduché, tak na to buďte připravení. Kdyžtak pak pro pomoc kontaktujte dr. Lízala. Má zkušenosti z Experimentální biologie.

Návrh usnesení:

Akademický senát PŘF MU souhlasí v souladu s § 27 odst. 2 písm. a) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, čl. 23, odst. 6 vnitřního předpisu Masarykovy univerzity Schvalování, řízení a hodnocení kvality studijních programů MU s návrhem rozšíření studijního programu Aplikovaná a environmentální geologie o nový studijní plán specializace Management vodních zdrojů a doporučuje jej Vědecké radě PŘF MU ke schválení.

Hlasování: pro 25 / proti 0 / zdržel se 0; návrh byl schválen.

4. Volba komise a jejího předsedy/předsedkyně k projednání návrhu na jmenování děkana PŘF MU

Předseda Lízal popsal mechanismus volby kandidáta na děkana. Vítěze voleb, kterého volí senát, musí jmenovat rektor. Na volbu v senátu dohlíží komise, ve které je jeden člen za jeden obvod. Člen komise nesmí být senátor. Za obvod biologie je navržen prof. Šmarda, za obvod fyzika prof. Mikulášek, za chemii doc. Mandl, za matematiku prof. Došlá, za vědy o Zemi doc. Řezník a za obvod studenti Mgr. Lopuch.

Návrh usnesení:

Akademický senát PŘF MU zvolil za členy komise k projednání návrhu na jmenování děkana Přírodovědecké fakulty MU tyto osoby: prof. RNDr. Jan Šmarda, CSc.; doc. Ing. Martin Mandl CSc.; prof. RNDr. Zuzana Došlá, DSc.; doc. RNDr. Tomáš Řezník, Ph.D.; Mgr. Jozef Lopuch; prof. RNDr. Zdeněk Mikulášek, CSc.

Hlasování: pro 25 / proti 0 / zdržel se 0; návrh byl schválen.

Volby předsedy/předsedkyně komise

Předseda Líza na předsedkyni komise navrhl prof. Došlou. Paní prof. má zkušenosti jak z vedení fakulty – zastávala funkci proděkanky, tak byla senátorkou AS MU. Předseda komise má na sobě největší zodpovědnost – vyhlašuje volby, sbírá kandidátky, zveřejňuje je, vede debatu s kandidáty na shromáždění akademické obce. Samozřejmě taky vede samotnou volbu. Já budu samozřejmě v součinnosti s předsedkyní komise.

Došlá: Děkuji za představení. Jenom bych možná doplnila, že jsem se i jako členka účastnila volby rektorů. Byla jsem přítomna volby děkana, které moderoval prof. Schmidt. Ten to moderoval a vedl s grácií a já se budu snažit dosáhnout jeho kvalit, i když je laťka nasazená vysoko.

Návrh usnesení:

Akademický senát PŘF MU zvolil předsedkyní komise k projednání návrhu na jmenování děkana Přírodovědecké fakulty MU prof. RNDr. Zuzanu Došlou, DSc.

Hlasování: pro 25 / proti 0 / zdržel se 0; návrh byl schválen.

5. Stanovení termínu zasedání AS PŘF MU pro projednání návrhu na jmenování děkana PŘF MU

Předseda Líza představil návrh harmonogramu dalších zasedání AS PŘF. V září 10.-11. je naplánováno výjezdní zasedání senátu, což se i hodí jako vhodný termín na setkání senátu s kandidáty na děkana. V té době už by totiž měli být známi kandidáti na děkana. Vyhlášení voleb by bylo 1. července. Den předtím 30. června by komise vyvěsila výzvu k předkládání návrhů kandidátů na funkci děkana. Návrhy na kandidáty by komise přijímala od 1. 7. do 9. 8. 2021. Pak by komise měla týden na zpracování podkladů a 16. 8. by komise zveřejnila kandidáty a jejich podklady. Pak by se kandidáti mohli pozvat na výjezdní zasedání, jak jsem již zmiňoval. Od 21. září by se někdy podle kalendáře rektora naplánovalo shromáždění akademické obce. Na říjnovém zasedání, pravděpodobně 18. 10., by se volil kandidát na děkana.

Paní předsedkyně volební komise prof. Došlá s harmonogramem souhlasí.

Akademický senát PŘF MU stanovil termín zasedání AS PŘF pro projednání návrhu na jmenování děkana PŘF na 18. 10. 2021.

6. Výroční zpráva o činnosti PŘF MU v roce 2020

Tajemník Čermák představil výroční zprávu – ta popisuje všechny činnosti, které na fakultě v roce 2020 probíhaly. Z této zprávy je důležité, jak jsme se popasovali se situací v loňském roce. Fakulta prošla hodnocením MEP, které jsme na senátu několikrát probírali. Myslím si, že tam fakulta obstála

velmi dobře. Závěry jsou zohledněné ve strategické zprávě. Dále jsme uspěli s akčním plánem HR Award, který evropská komise schválila.

Předseda Legislativní komise Baláž: Komise se nesešla, ale já jsem zprávu prošel a udělal nějaká technická doplnění. Poslal jsem panu tajemníkovi.

Návrh usnesení:

Akademický senát PŘF MU schválil Výroční zprávu o činnosti PŘF MU v roce 2020.

Hlasování: pro 24 / proti 0 / zdržel se 1; návrh byl schválen.

7. Výroční zpráva o hospodaření PŘF MU v roce 2020

Tajemník Čermák představil výroční zprávu o hospodaření – ta popisuje fakultu pomocí čísel. Fakulta roste, co se týče finančních objemů. S tím je svázán nárůst počtu zaměstnanců, počet úvazků a projektů. V tabulkách je všechno přehledně zpracované. Někaké peníze se převáděly do FUP, ale pořád jsme limitováni vysokoškolským zákonem. Fakulta se potýká s pořád stejnými problémy jako je zvýšená administrativa a nedostatek místa. Upravil jsem také tabulku po jednání Ekonomické komise, jak jsme se domluvili.

Předseda Ekonomické komise Lochman: Ekonomická komise se sešla a byla to krátká věcná diskuze. Nesrovnalosti jsme si srovnali. Ekonomická komise tedy vyslovila souhlasné stanovisko k výroční zprávě o hospodaření.

Návrh usnesení:

Akademický senát PŘF MU schválil Výroční zprávu o hospodaření PŘF MU v roce 2020.

Hlasování: pro 25 / proti 0 / zdržel se 0; návrh byl schválen.

8. Zpráva děkana ke stížnosti doc. Zajíčkové

Předseda Lízal: Tento bod byl zařazen na žádost prof. Kudrleho. Současný senát se stížností zabýval již na svém prvním zasedání 12. 10. 2020. Jelikož měla proběhnout revize kontrolní zprávy, tak bylo na zasedání dohodnuto, že děkan bude senát informovat o dalším dění. A to se stalo. 3. 2. 2021 poslal pan děkan finální vyjádření pana rektora a taktéž své stanovisko a seznam kroků, které na doporučení rektora učinil. Taktéž tam byla výzva, že pokud někdo ze senátorů má dotaz či by chtěl něco doplnit, tak na dalším zasedání bude možnost. Na dalším zasedání nikdo žádný dotaz nevznesl, takže jsem to tím považoval za uzavřené. Teď se ozval prof. Kudrle, abychom to projednali veřejně, protože paní doc. Zajíčková projednání její stížnosti v zápisu ze senátu nenašla. Ve složce jste měli všechny materiály, které se k této stížnosti vztahují.

Kudrle: Na mě se obrátila paní doc. Zajíčková s tím, že ta kauza není dořešená a že problémy přetrvávají. Proto jsem to vyvolal na dnešní jednání. Já mám totiž taky pocit, že to ještě není dořešené. Chtěl bych teda vědět, co se udělalo? Jak je kauza vyřešená? A co se udělalo pro to, aby se taková kauza do budoucna neopakovala.

Kašparovský: V dané chvíli je případ řešen mimo fakultu. Je to teď na úrovni rektora. Otevřený dopis je směřován na pana rektora a je to vlastně stížnost, že se nekonalo podle jeho vůle. Podle mých informací pan rektor není přesvědčen, že se nejednalo podle jeho vůle. Je přesvědčený, že opatření, která byla přijata, jsou v pořádku a to mi i písemně potvrdil. Opakovaně jsem se pana rektora ptal, jestli bylo vykonáno všechno tak, jak chtěl a on mi to potvrdil. Uvidíme, jak teď pan rektor zareaguje na otevřený dopis. Pan rektor je můj nadřízený a je nemůžu předjímat, jak bude reagovat na otevřený dopis. A co se stalo? Stalo se to, že paní docentce ke konci loňského roku skončil formálně úvazek.

Aktivity, které měla na CEITEC tak již nenavazovaly. Jelikož CEITEC má smlouvu s ÚFKL, tak jsme se dohodli, že paní docentka přejde na ÚFKL. Vyjma jediné věci, že není přímo podřízená řediteli ÚFKL, ale děkanovi, tedy mně. Pan ředitel ÚFKL si to přál a já jsem tomu vyhověl. Teď se dostáváme do fáze majetko-právního vyrovnání. Paní docentka přechází z jednoho ústavu na druhý a potřebuje si převést majetek. Pracuje se na tom. V současné době se licituje o tom, co paní docentka potřebuje ke své práci za vybavení. Já nejsem fyzik, takže ke shodě musí dojít páni ředitelé. Tady ale dochází k diskrepanci. Někteří akademici se milně domnívají, že grantové prostředky jsou jejich, ale grantové prostředky náleží fakultě. Neexistuje pojem můj grant, ale fakultní grant. Dokonce já svým rozhodnutím můžu grantovou agenturu požádat o změnu řešitele grantu. Spousta lidí se pak domnívá, že např. je to jejich notebook. Ale to není jejich notebook, ale fakulty. A pokud nemám majetek svěřený, tak bych ho neměl ani vynášet z budovy. Hmotnou odpovědnost má děkan, ale ten ji přenáší na ředitele ústavu, ale ti už ji z pravidla nepřenášejí na své zaměstnance. Takže se na majetek musíme dívat jako na fakultní a taky se s ním tak musí nakládat. Majetek nad 20 milionů patří univerzitě. Takže v současné době se řeší převody majetku. Narazili jsme na to, že se musí udělat fyzická kontrola majetku, protože ředitel ÚFKL nechce přijmout majetek, který fyzicky neviděl. Pokud vím, tak ve většině případů panuje shoda. Teď se snažíme tedy majetek zaevidovat a převést. Nicméně z hlediska závěrů pana rektora jsem udělal všechno, o co mě požádal. Paní docentka má úvazek tak jak má mít. Má prostředí, které má mít. Již teda nemá na CEITEC svou skupinu. Obě strany na to mají svůj názor. Já se snažím najít konsenzus, i když to není jednoduché. Máme k dispozici nějaké prostředky od CEITEC, abychom např. věci, které jsou sporné, a paní docentka je potřebuje, tak abychom je mohli dublovat. Zatím nenacházíme shodu na tom, co je a není nezbytné. Ještě potřebujeme ukotvit fungování paní docentky pod ÚFKL, ale vypadá, že to nějak zvládneme.

Otázka, jak tomu předcházet je složitější. Já jsem poslal všem ředitelům dopis s opatřením, jak tomu předcházet. Byly tam 3 hlavní body. Dopis máte v materiálech. Z mého pohledu byla velká část stížnosti zapříčiněná nedorozuměními mezi 2 osobami. Jelikož si nerozumí, tak si to každý vyložil jinak. Není to jediný ústav, ale tady se to dostalo až k podání stížnosti a vyhrocenosti. Jak tomu předcházet, to nevím. Dokážu udělat systém, který umí včas zaregovat, ale jak vyřešit to, když se nemají 2 lidi rádi, to neumím. Tam je osobní antipatie a to já nevyřeším. Nevím, co víc pro to udělat.

Kudrle: Tak dá se třeba udělat školení o bossingu.

Kašparovský: To již proběhlo. Všichni ředitelé tam byli.

Kudrle: Ještě by se mohl udělat audit nebo něco jiného. Také bylo v nějaké zprávě zmíněno, že samostatnému vědeckému pracovníkovi nemůže být bráněno, aby se podílel na výzkumu v rámci vědecké skupiny. Přitom v organizačním řádu ÚFE je napsáno, že to určuje ředitel. To je podle mě v jasném rozporu. Okamžitě bych tedy vyvolal jednání o OŘ ÚFE.

Kašparovský: Tak to navrhní.

Kudrle: Předkladatelem je děkan.

Kašparovský: Musí mi to předložit ředitel ústavu.

Kudrle: Ano, ale někdo přece musí reagovat na to, co přišlo od kontrolního odboru.

Kašparovský: Tady se spojuje dohromady organizace ústavu a svoboda bádání. To, že jsem členem nějaké skupiny, neznámá, že nemůžu s někým jiným podávat projekt či spolupracovat. Ale pokud bych chtěl pracovat na jiném ústavu, to už je jiná otázka. Kdybych chtěl být docent na fyzice, tak to neznámá, že dojdu za ředitelem fyziky a řeknu, moc se mi líbí Vaše skupina, chci tu být docent a pracovat. Organizační řád nám říká, kdo je či šéf a kdo komu podepisuje dovolenky, ale bádát si můžu s kým chci.

Kudrle: Já si nejsem jistý, jestli je to pravda u i paní docentky. Dal bych jí slovo, aby se k tomu vyjádřila i ona.

Zajíčková: Vážení kolegové, já jsem především ráda, že se to nakonec dostalo na pořad vašeho jednání. Co jsem sledovala to jednání online před rokem, ta jsem měla pocit, že je to jednání o mně beze mě a že nejsem oprávněná se k tomu vyjádřit. Já bych tady chtěla říct, že pokud jste si přečetli můj otevřený dopis panu rektorovi, tak tam je jasné, že ředitel Petr Vašina neuznává, že udělal

nějakou chybu. Že na radě ústavu řekl, že se to projednalo, je to uzavřené a on žádnou chybu neudělal. Protože instituce, která se zaštiťuje HR Award, by se takových věcí měla vyvarovat a byla bych ráda, kdybyste k tomu přijali nějaké stanovisko. Potom tady je otázka toho, jakou já mám možnost bádát. Skutečně teď probíhá, jak říkal pan děkan, rozvodové řízení a máme tady boj o majetek. Dostala jsem minulý týden seznam majetku, který se bude převádět. Na tom seznamu jsou věci, které jsem ani já neviděla a když jsem chodila s osobou, která je za převod zodpovědná, tak jsme pečlivě fotili všechny věci a řekli jsme si, které věci chci převést. A pak na tom seznamu se objevily jiné věci, které jsme neviděli. Pan ředitel ÚFKL s námi nechodil. Pan děkan říkal, že mám mít to, co považuji za důležité. A to si dovolím oponovat, protože tomu tak není. Jsou tam 2 vysokofrekvenční generátory, z nichž oba dva používám já. Jeden se nachází ve společné laboratoři na CEITEC, jeden na ÚFE, kde ho nikdy nikdo nepoužíval. Z nějakého důvodu ten generátor na seznamu k převodu není. Je tam druhý generátor, který patří k aparatuře, kterou používám na Kotlářské. Tuto aparaturu mám po dohodě s panem rektorem a kvestorem. Smím ji na Kotlářské využívat v budově 2. Všechny komponenty tohoto zařízení jsou na seznamu, ale chybí tam to, bez čeho aparatura fungovat nebude a to je radiofrekvenční generátor. Toto bychom nemuseli řešit, kdyby po mně nebylo požadováno, abych toto zařízení kamsi stěhovala. Generátor na ÚFE potřebují, protože ten stejný generátor používáme i pro další aparaturu, která stojí hned vedle. Normálně si vycházíme vstříc, fungovalo to tak roky. Když se já odstěhuju, tak jeden generátor bude chybět. Ale zatím ani není jasné, kam bych se měla stěhovat. Vedení fakulty se vůbec nesnažilo navázat nějakou komunikaci s CEITEC VUT, jestli bych tam zařízení mohla přestěhovat. Takže teď jsem donucena, abych opustila prostory PŘF, abych si sama domluvila experimenty, které jsem měla původně na Kotlářské, tak je budu dělat na CEITEC VUT. Přijde mi to paradoxní. Já jsem docentka PŘF, chci tady dělat výzkum, podávat projekty, tak proč bych nemohla mít pracovní místo a laboratoř, tak jak to mám doteď. To opravdu nepovažuji za rovnou příležitost docenta PŘF, abych se někam stěhovala a ještě si to sama domlouvala. To není jenom tak. To je technologické zařízení, které se nemůže přemístit do jakékoliv místnosti. Vidím tady spoustu bodů, které jsou problematické a které panel pro rovné příležitosti usnesl. Panel řekl, že bych se mohla stát členkou skupiny Aplikované plazmochemie. To už je teď samozřejmě nemyslitelné, protože jsem na jiném ústavu. Ale zkuste to vnímat v tehdejších souvislostech. Kdybych se tehdy stala členkou skupiny Plazmochemie na ÚFE, tak to by znamenalo, že bych měla rovný přístup k zařízením a mohla tam normálně vědecky působit. Členkou už být nemůžu, ale pořád je tady to, co měl ten panel na mysli. A to byste mohli mít na mysli i vy. Přece chcete, aby prostředí na fakultě bylo otevřené bádání a spolupráci. Ale bohužel v mém případě to selhává. Šance, že bych si mohla vypůjčit nějaké zařízení z ÚFE je skoro nulová. Teď jsem zkoušela si půjčit kalibrační lampu od svého kolegy, který s tím souhlasil. Již několikrát jsem si ji půjčovala. Potřebuji nakalibrovat stroj pro svou studentku, která je studentka PŘF. Půjčení bylo bez jakéhokoliv odůvodnění zamítnuto. Toto jsou věci, které stále pokračují. Moje stížnost je stará, věci si vyšetřovaly dlouho, ale ono to pokračuje. To, že to pokračuje, tak toho je dokladem i to, že tu jsou se mnou moji 2 kolegové z ÚFE, kteří si to přišli poslechnout, protože na ně to taky dopadá. Porušování zákoníku práce a dalších směrnic a podobných věcí. Nerovnost zacházení. To nejsem jenom já, to jsou i další lidé. A myslím, že je s tím potřeba něco systematicky udělat. Děkuji za pozornost.

Kašparovský: Mě zaujala jedna věc. Když je ta situace na tom ústavu tak vyhrocená, jak popisuje paní docentka, tak proč se tím nezabývá Akademická obec ÚFE? To je typicky interní záležitost ÚFE. Mně z toho ústavu chodí stížnosti, z různých skupin. Teď mi přijde, že na úrovni fakulty se řeší protokolární věc jednoho ústavu. Necítím tu celofakultní linku. Vidím, že na ÚFE je napětí mezi určitými skupinami. Zjevně to tam nefunguje tak, jak by mělo. Otázka zní, zda současný ředitel má podporu členů ústavu nebo nemá. Kdo může svolat akademickou obec ústavu?

Lízal: Záležejí na OŘ ÚFE, jak to tam mají zakotvené.

Kašparovský: Já přesně nevím, co paní docentka potřebuje ke své práci. Já jsem biochemik, ne fyzik. Paní docentka říká, že když ji nepůjčí kalibrační lampu, že nemůže bádát. Mně by kolega Baláž třeba taky něco nepůjčil, ale to neznamená, že nemůžu bádát. Přijde mi, že teď řešíme interní věc ústavu

ÚFE. První krok by měla být diskuze na ÚFE, kde si řeknete, jak by to mělo být. Abych to uvedl do kontextu. Panel pro rovné příležitosti je poradním orgánem rektora. On vůči mně nepřijímá žádná opatření. Abyste si to představili. Je pan rektor, vedle něho jsou poradní týmy jako Kontrolní odbor, Panel pro rovné příležitosti atd. Všechno to směřuje k rektorovi a rektor pak dává doporučení děkanovi. Já nejsem oprávněn k tomu, abych vstupoval do toho, jak pan rektor rozhodně, že bude implementovat doporučení, které mu dal jeho poradní orgán. Až dostanu od pana rektora dopis, kde mi bude psát – pane děkane, převedte paní docentce veškerý majetek, o který si řekne, tak to udělám. Takový dopis jsem nedostal. Paní docentka teď podala stížnost panu rektorovi a já počkám na reakci pana rektora. Teď to vnímám jako záležitost ÚFE. Ale není to jednostranné. Chodí mi stížnosti na pana ředitele Vašinu, ale pak tam jsou další lidi, kteří mi podepíší, že pan ředitel je skvělý. Odpověď je: oni jsou zkorumpovaní, on je platí. Nevím. Můžete udělat tajné hlasování na akademické obci. Ale podle mě jsme uvnitř ústavu a řešíme interní záležitosti na celofakultní úrovni. Otázka je: kde to přesahuje hranici ústavu? Měla by to první řešit akademická obec ÚFE a pak to přenášet na senát. Jsem tady peskován za něco, co nedělám, ale můj přímý nadřízený, pan rektor, to po mně nechce. Nejsem oprávněn k tomu, abych vstupoval do toho, jak si rektor sestavuje svoje poradní orgány a jak interpretuje jejich závěry. To co říkala paní docentka, že se teď kritizuje, tak je v běhu. Majetek se řeší. Snažíme se to vyřešit smírně, ale není to vůbec jednoduché. Vemte si, jak dlouho trvají majetkoprávní vyrovnání u soudu. Opravdu se snažíme to vyřešit. A že by paní docentka neřádala, to nemám pocit. Pokud vím, tak normálně publikuje, podává projekty. S VUT máme smlouvu, aby tam mohla být realizace. To že nekonáme, není pravda. To, že paní docentka si domlouvá něco navíc, tak to může každý akademik. To, že určitá skupina na ÚFE nemá ráda pana ředitele Vašinu je zjevné a známé. Když odvolám Vašinu a jmenuju někoho jiného, tak si zase bude stěžovat druhá skupina. To nemá řešení. Jedině rozdělit ÚFE na půl by šlo. Samozřejmě i pan ředitel Vašina mi vyhrožoval soudní žalobou, v případě, že ho odvolám. Takže si můžu vybrat, kdo mě zažaluje. Buď paní docentka nebo pan ředitel.

Lízal: Já bych to rád vrátil na rovinu, jak říkal Vítek. Máme řešit, jaká byla přijatá opatření a jak tomu zabránit do budoucna. Nechci se bavit o majetku jednotlivých ústavů, to nám jako senátu nepřísluší. My máme tento bod jako informační a diskuzní. Abychom se dozvěděli, jak se to dále vyvíjí. Jako senát nebudeme řešit, kam má jít jaký přístroj. Koneckonců máme inventarizační komise. Senát má přijímat rozhodnutí, která se vztahují na celou fakultu. Máme možnost, obrátit se na vedení s nějakým usnesením, pokud nějaké naformulujeme.

Kašparovský: Ještě jsem zapomněl říct, že to, že situace není dobrá ukazuje i fakt, že profesor Černák vrátil rektorovi ocenění, které dostal, se slovy: že si nenechá ocenění od univerzity, která ho popotahuje.

Kudrle: Já nesouhlasím s panem děkanem, že je to interní věc. Jakmile jsou 2 skupiny a nespokojená je ta menší, tak je jasné, že demokratickým procesem na shromáždění akademické obce ústavu nikdy nic nahoru neprojde. Takže podle pana děkana by se nikdy nic nestalo, protože většina by vyhrála a všechno by bylo krásné. S tím nesouhlasím. Právě proto máme hierarchii, že když to nejde vyřešit lokálně, tak se člověk odvolává k vyšší instanci. Toto je systémová věc, kterou podle mě musí řešit pan děkan.

Šindelář: Já jsem si vytiskl závěry, které byly v kontrolní zprávě. Podrobně jsem si to přečetl, 26 stran. A ty věci, co tam jsou řečené, tak nejsou standardní. Já kdybych byl v pozici paní docentky, tak už dávno odejdu. Nevydržel bych tam. V mnoha věcech je to házení klacků pod nohy jenom proto, aby odešla a ona tam nějak přežívá. Myslím, že v obecné rovině máme povinnost se k tomu vyjádřit. To není interní věc. Vyzval bych senát, abychom přijali nějaké usnesení a podpořili docentku Zajíčkovou. Pan děkan říkal, že se neztotožňuje s výsledky, tak by bylo dobré, říct proč. Některé body jsou 100 % jasné a já se s nimi ztotožňuji. Obě komise došly k závěru, že se jedná o šikanu. Já neznám pozadí, s paní docentkou jsem se potkal jednou, před roky, ale je jasné, že z toho co dneska řekla, tak pracovat a měřit chce, jen jí to není umožněno. Já bych jí v tomto podpořil.

Kašparovský: Kontrolní odbor je poradním hlasem rektora. Já nemůžu přijímat rozhodnutí na základě poradního orgánu rektora. Proč s tím nesouhlasím. Já jsem si to přečetl, stejně jako vy. Ale s tím

nesouhlasí právníci. U soudu máte obhajobu a obžalobu. Obě dvě strany musí dostat stejný prostor. A co je v té kontrolní zprávě špatné? Já nejsem právník, tak jsem si to nechal vysvětlit. Když chcete něco napsat, tak musíte mít odůvodnění. A to odůvodnění, které tam paní doktorka má je špatné, protože nezohlednilo všechny aspekty, které k tomu vedly. Dám Vám příklad. Paní docentka byla zakázána služební cesta. Jasná šikana. Ale ten příběh byl jiný. Ten příběh byl, že paní docentka z 210 pracovních dnů byla 80 dní na cestách. Došlo ke stížnosti ze strany studentů na neplnění povinností. Na základě toho ji vedoucí napomenul, že by neměla tak často jezdit. Ona odpověděla: ale ty mě tam posíláš. Což má pravdu, protože to nařizuje vedoucí. No a tak ji vedoucí na další cestu neposlal. Ale končí to větou: nakonec stejně odjela. Na základě toho napsal Kontrolní odbor, že se jedná o šikanu. Tohle nemůže být šikana. Netvrdím, že se na ústavu neděly naschvály. Ony se tam děly. Problém je, že z toho musí vyplynout nějaké ustanovení. Není to jen o akademické rovině, ale i právní rovině. A tady je to vachrlaté. Pokud přijmete usnesení: Vážený pane děkane, potrestejte pana ředitele Vašinu. Tak já to udělám, pan profesor nás zažaluje a budeme platit pokutu. Budu to platit z vůle senátu. A pak mi řeknete: pane děkane, jak to, že jsme dostali pokutu? No protože jste po mně chtěli, abych zasáhl ve chvíli, kdy nemám právní jistotu. Já bych podle zprávy s paní docentkou taky soucítil a řekl bych, že je šikanovaná. Je to věc výkladu a názoru. Ale tým právníků, který tu zprávu přečetl ji napadl v tom smyslu, že není objektivní. Takže mám tady 2 tvrzení. Jedno říká, že je tam šikana, druhé mi říká, že nebylo provedené řádné šetření, takže nemůžeme říct, že je tam šikana. Kdybyste byl u soudu, tak trestní právo říká, že pokud není pochyb, tak je nevinen. A já ho teď mám na základě pochyb udělat vinným. Navíc 4/5 zprávy směřují k bývalému řediteli prof. Černákovi, který již není ředitelem. Já mu v dané chvíli můžu maximálně udělit napomenutí. V té chvíli pan profesor pravděpodobně skončí na fakultě. Jaké to bude mít důsledky, nevím. Část zprávy směřuje k prof. Vašinovi. Pokud já mu udělím postih na základě této vágní zprávy, z pohledu právní roviny, a dostane se to před soud, tak mi právníci řekli, že spor prohráme. Takže bych udělal krok, který by poškodil fakultu, pokud mi výslovně neřeknete, že to mám udělat. Pak bych zasáhl, na základě jednoho právního názoru, ale proti tomu jsou 4 další názory jiného kalibru. Pokud budeme řešit šikanování na jednotlivých ústavech v tom smyslu, jak se to píše, tak to může mít každý svým způsobem pocit, že se mu nedostává takového prostoru, jak by si představoval. Otázka je, kde je ta hranice, kdy ten člověk už nemůže fyzicky pracovat a je to šikana. Vy jste řekl zajímavou myšlenku. Já jsem se napoprvé, když jsem to všechno četl, paní docentky zeptal, proč u nás pořád ještě pracuje, když je na ústavu tak perzekuována. Řekla mi, že má velký smysl pro spravedlnost a nevzdá se. Šikana ovšem nebyla dostatečně prokázána, abych mohl zasáhnout v rovině, která by byla trestně právní. Pokud chcete vyvozovat morální odpovědnost, to můžeme, ale to nám tady zase chybí prof. Vašina. Protože by bylo dobré, aby i on nám řekl svoji verzi. Zatím jsme slyšeli verzi jenom doc. Zajíčkové a prof. Vašina a Černák neměli prostor se vyjádřit, takže se teď rozhodujeme na základě jednoho pohledu na věc. Ještě bych rád doplnil, že se zprávou se neztotožnil ani pan rektor.

Zajíčková: Pan rektor se s ní ztotožnil.

Kašparovský: Pan rektor se s ní napoprvé ztotožnil, napodruhé změnil své rozhodnutí a napotřetí byl spokojen.

Zajíčková: Ne, pan rektor se s ní ztotožnil.

Lízal: Senát není soud. Takhle bychom tu mohli debatovat do zítřka. Posuňme se dál.

Baláz: Já souhlasím s panem předsedou – my nejsme soud. Můžeme si načíst materiály, udělat si o tom obrázek, ale pak jsme bezzubí. Já se paní docentce divím, že se ještě neobrátila na soud. Podle mě je v této chvíli soud jediná instance, která to rozumně posoudí. Role senátu je nastavovat pravidla. Jsme schopni nastavit OŘ ústavů. Nesouhlasím s Vítkem, že by nemělo být v pravomocích ředitele zařazování pracovníků do skupin. Pokud to nebude platit, tak budeme mít na fakultě chaos. Já bych chtěl poprosit senát, aby povolala Legislativní komisi, která by znova prošla OŘ ústavů. Prof. Kudrle je členem Legislativní komise, takže jeho názor určitě zazní. Ředitelé ústavů chtějí dělat novelizace. Chtěl bych teda vyzvat předsedu senátu, aby Legislativní komisi zavázal tímto úkolem, aby vytvořila vzorový OŘ.

Lízal: Myslím si, že revize není od věci. Změnu OŘ musí ale předložit ředitelé ústavů, ale my jako senátoři na ně můžeme zatlačit. A jak navrhl předseda Legislativní komise Baláž, tak můžeme hlasovat aklamací (zvednutím ruky) o této výzvě. Takže poprosím ty, co jsou pro, aby naše Legislativní komise začala pracovat na revizi OŘ, ať zvednou ruce. Takže vidím většinu zvednutých rukou, čili prosím Legislativní komisi, aby začala na svém úkolu pracovat. Pokračujeme tedy v diskuzi.

Lochman: Já souhlasím s Milanem, že my to tady nevyřešíme. Nejsme soudní tribunál. I kdyby tady byla paní docentka a prof. Černák a Vašina, tak bych se necítil jako soudní tribunál a přiřkl pravdu jedné nebo druhé straně. Pro mě je důležité zjistit, jestli tady není systémové selhání a tato situace se nebude opakovat další roky na jiném ústavu s jinými aktéry. To, že na ústavech nejsou vždycky idylické vztahy, víme všichni. Zatím to ale nikdy nedošlo do takového zlomového bodu. Máme tady HR Award, tak by mě zajímalo, jestli se na tento bod nějak systémově myslí v rámci personální strategie fakulty. Je strategie v pořádku nebo je potřeba změnit? Pokud je zaměstnanec nespokojený, utlačuje ho ředitel, kam se má obrátit? Na RMU? Nebo na někoho na fakultě? Jakou jsou vnitřní postupy k vyřešení, abychom už nedošli do takové situace? Na to by se měla podívat Legislativní komise, možná ve spolupráci s paní Wahlovou, která připravuje strategii HR Award. Už se teď motáme v bludném kruhu, který vyřeší asi jenom soudní spor. A jinak já považuju všechny dokumenty, které pan rektor podepíše, jako že se s nimi ztotožňuje.

Leichmann: Já bych řekl k tomu možnému systémovému selhání. Situace, když ji shrnu, je taková. Zpráva paní doktorky Horynové přišla na fakultu, fakulta ji rozporovala a poslala panu rektorovi k dalšímu vyjádření. Ten pověřil právní odbor, aby se k tomu vyjádřil. Na základě těchto vyjádření pak pan rektor dal doporučení panu děkanovi, co má udělat. Pan děkan to udělal. Paní docentka Zajíčková se teď cítí nespokojená, tak znova píše rektorovi. Takže si myslím, že tady žádné systémové selhání není a nehrozí. Trvá to sice dlouho, ale za to může kontrolní odbor, protože na to měl měsíc, ale trvalo mu to rok. Takže, kdyby Kontrolní odbor pracoval tak, jak měl, tak už by to bylo dávno vyřešené. Ale jelikož mu to trvalo dlouho, tak se to tak táhne. Ale myslím, že o systémové selhání nejde, naopak to ukazuje, že systém funguje. Teď musíme počkat na krok pana rektora, jak to posoudí dál.

Kudrle: Ano, nejsme žádná vyšetřovací komise a ani nemůžeme panu děkanovi říkat, co má udělat. Ale pro mě jako pro zaměstnance je extrémně nepříjemné to, že sice existuje odbor, který řeší stížnosti, ale stačí s ním nesouhlasit a pak se to může táhnout další roky. To je pro mě nepříjemné zjištění. Já už bych to ukončil a pokusil jsem se udělat návrh usnesení, které jsem tady na místě udělal. Najdete ho na obrazovce.

Kašparovský: Já bych jenom opět zopakoval, že nejdelší zdržení bylo na straně Kontrolního odboru. My jsme reagovali do 30 dnů tak, jak se má. Já komunikuji s panem rektorem. Já nemůžu komunikovat s odborem, který mi nepřísluší. Pan rektor se se zprávou první ztotožnil, já jsem mu napsal, že se zprávou nesouhlasím, pan rektor to nechal prošetřit, dal pak jiná doporučení, která jsem všechny splnil. Postupuji přesně podle úředních postupů. Vy po mně chcete, abych postupoval nad rámec úředních postupů a fungoval emotivně. Podle pocitu, že někdo trpí, se rozhodnu, že ho budu chránit? Já předpokládám, že děkan by měl svou funkci plnit podle platných předpisů. Já nemůžu jít nad rámec předpisů, jenom proto, že to tak cítím a rozhodoval se podle sympatií. Já nepreferuji ani jednu ze stran a řeším věc podle pokynů od pana rektora. Pan ředitel Vašina byl vybrán komisí a mnou nominován po projednání zde na senátu, a to už se řešila ta stížnost, a po projednání na Vědecké radě. Nikdo nevznesl připomínku, že Vašina je špatný a ať si nominaci rozmyslím. To se nestalo. Takže všechny orgány a kontrolní systémy fungují. Ano, demokracie má nevýhody v tom, že je to většina, ale většinou se třeba volí i na tomto senátu. Kdybychom každé rozhodnutí, které bude povoleno většinou, jsme revokovali podle hesla – neměl jsem dost síly, tak to nemůžu prosadit a musím to převolit někde jinde. Tak to nevím, jestli by tak mělo za každou cenu fungovat. Sice jsem zastánce toho, že slabší se mají chránit, ale v tomto sporu si nejsem jistý, kdo je slabší. Mně teď chodí od pana ředitele Vašiny stížnosti o šikaně podřízeným – opak bossingu. Ta situace není tak černobílá. Chovám se jako zodpovědný úředník a snažím se fakultu nevystavovat zbytečnému riziku. Taktéž rozumím etické rovině – postavit se za slabší. Ale je možné, že u některých z vás vznik ten názor proto, že

neznáte celou situaci. Každopádně můžeme dát podnět k Etické komisi, na to máme taky orgány na MU. Ale já Etická komise nejsem, to po mně nechtějte. Pokud od nějakého orgánu dostanu doporučení, o které se můžu opřít, tak já to doporučení splním. Ale v současné chvíli mám od právníků doporučeno se o doporučení neopírat. Ano, soud přijde. Buď žalobu podá paní docentka nebo pan profesor. A já chci být připraven na minimalizaci škod pro fakultu.

Lízal: Na plátně máte promítnuté usnesení od prof. Kudrleho, přečtete si to prosím.

Novák: Já jsem se za Studentskou komoru chtěl paní docentky Zajíčkové zeptat, co teda vlastně chce? Očividně se tady dobře baví, chichotá se celou dobu. Proč sem tedy přišla a co chce?

Zajíčková: Děkuji Studentské komoře za slovo. Hned na začátku předchozího proslovu jsem řekla jeden jasný bod, který chci a ten souvisel s tím, že pan ředitel Vašina stále nepochopil, že udělal něco špatně. Takže já bych chtěla, aby si to jasně uvědomil a aby to bylo známo, že udělal něco špatně. Dál bych byla velice ráda, kdybyste třeba i v budoucnu jako senát prodiskutovali, jaké prostředí pro docenty a profesory si na fakultě představujete. Jak jsem se snažila říct, i jsem psala v tom dopise, tak já jsem vytlačována, v podstatě už i skoro vytlačena z prostor PŘF. A já bych chtěla, aby tomu tak nebylo a já měla šanci pracovat v prostorách PŘF, kde jsem teď a mohla spolupracovat se svými kolegy. A aby kolegové, co se mnou spolupracují, nebyli ostrakizováni. Což jsou například kolegové z ÚFE, co tu dneska se mnou sedí. Ano, zašla jsem do podrobností, abyste věděli, že fakta existují. Ale je tady obecný princip o tom, jak si fakulta představuje, jak tady budou akademičtí pracovníci bádát. Je opravdu možné, aby rozhodnutím ředitele, úspěšný vědecký pracovník, za kterého se myslím můžu považovat, když se podíváte na můj životopis, moje publikace, nezávislé citace a projekty. Tak aby takový pracovník měl problém dělat výzkum. Chápu, že to není možné na tomto jednání, ale zkuste se prosím zamyslet, jaké prostředí na fakultě chcete. A pro sebe samu bych chtěla, abych tady mohla dál pokračovat ve výzkumu. Abyste vyjádřili podporu, že ten výzkum by se měl dělat a já mám na něho právo, pokud jsem zaměstnanec a docent PŘF. A mít svou laboratoř, kterou tady sdílím s kolegy. Že mám právo mít pracovní místo a interagovat s kolegy, abych nebyla vytlačena z komunity. Já sama jsem absolventka ÚFE, ale teď jsem bohužel, nebo možná bohudík na ÚFKL. A otázka na to, jak jsem to mohla přežít, tak možná i díky tomu, že jsem na ÚFKL. Přežívám, ale není to legrace. Jsem ráda, že jsem na ÚFKL, ale je mi to líto, protože na ÚFE jsou kolegové, se kterými jsem si byla nejbližší. Když se podívám na promítnuté usnesení, tak bych byla moc ráda, kdybyste s ním souhlasili. Vy tady nejste od toho, abyste tu kauzu vyšetřovali, ta kauza byla prošetřena Kontrolním odborem. Abych to uvedla na pravou míru, možná proto jsem se tady tak chichotala, protože informace, co tady zaznívají, nejsou korektní tak, jak by měly být. Bylo to tak, že Kontrolní odbor vytvořil rozsáhlou zprávu, se kterou se pan rektor ztotožnil. Pan děkan se odvolal. Pan rektor pak pověřil ad hoc jakousi komisi, která neměla ani základ v právních předpisech MU, ohledně řešení stížnosti. Také pověřil Panel pro rovné příležitosti, aby to prošetřil. Tento Panel jedná naprosto nezávisle, jsou to akademici, kteří jednali akademickým citem tak, jak by si představovali, aby vypadalo prostředí na univerzitě. Závěry Panelu máte k dispozici. Následně Revizní komise dala jakýmsi způsobem za pravdu panu děkanovi, ale argumenty, které předložili, tak tam žádné nebyly. Nefungovalo to typem: tady je argument a tady protiargument. Naopak, vycházeli z mylných informací. Pan rektor to dal znova Kontrolnímu odboru na prošetření. Kontrolní odbor se tím opravdu pečlivě zabýval, to si nemyslím, že by měla být kritika, že mu to trvalo tak dlouho. Těch 26 stran co máte k dispozici, je jen výtah z obrovského množství dokumentů. Kontrolní odbor tedy zase dospěl k nějaké zprávě a tu pan rektor potvrdil. Vy už to řešit nemusíte. Teď jde o to, aby pan děkan udělal to, co je logikou věci a uvedl celou věc na pravou míru a snažil se, aby k tomu už nedošlo. Z mého pohledu toto nenastalo, proto jsem se obrátila na pana rektora i na vás. Proto jsem poslala otevřený dopis panu rektorovi. Otevřený dopis můžu poslat komukoli, ano. Takže bych Vás poprosila, abyste se zamysleli nad tím, že Kontrolní odbor něco odsouhlasil a Vy byste mu měly věřit a rozhodnout se, co je potřeba udělat, aby se to napravilo a aby k takovým věcem již nedocházelo.

Lízal: Já jsem ve zprávě paní doktorky Horynové našel pouze jedno doporučení, co se má udělat a to je Váš úvazek, který se má navýšit. Mám pocit, že toto bylo splněno.

Zajíčková: Ano, toto bylo splněno, ale zase tady vidím žonglování s pojmy. Pan děkan říká, že poslouchá rozhodnutí pana rektora a on to plní, ale pan rektor říká, že ve věcech pracovně právních nebo majetkových je tady pan děkan, aby rozhodl. Pan rektor dal k dispozici zprávu, ze které vyplynulo, co všechno bylo špatně a pan děkan by z toho měl vyvodit nějaké důsledky a udělat nějaká opatření. Především pan profesor Vašina by měl vědět, že udělal něco špatně, protože o tom se na ÚFE nemluví.

Lízal: Pan ředitel Vašina dostal zprávu k dispozici, četl ji, ale my jako senát nemůžeme pana ředitele nutit, aby se postavil před děkana a pronesl, že udělal chybu.

Zajíčková: To by měl říct na Radě ústavu. Z Rady ústavu existuje zápis.

Lízal: Rada ústavu má členy, kde jsou i senátoři. A já bych si to představoval tak, že senátor by na Radě ústavu vystoupil a zeptal se pana ředitele na tu zprávu a jestli by se k tomu mohl vyjádřit. Anebo svolat shromáždění Akademické obce. Klidně můžeme zvolit senátory z našeho středu, kteří se shromáždění budou účastnit, aby tam byla veřejná kontrola. Takhle to máme nastaveno, to jsou funkční mechanismy. Takže pokud většina odhlasuje, což si myslím, že pokud je to taková závažná věc, tak by většina shromáždění měla být pro a přijala nějaké usnesení adresované panu děkanovi. My jako senát nedokážeme pana prof. Vašinu vyzvat k tomu, aby přiznal, že udělal chybu.

Zajíčková: Já jsem myslela, že vyzvete pana děkana, aby udělil panu prof. Vašinovi nějakou důtku. To je podle mě ten správný postup – od nadřízeného k podřízenému. Navíc já na tom ústavu již nejsem, takže se shromáždění akademické obce ÚFE nemůžu zúčastnit nebo maximálně jako host. Prof. Vašina na Radě ústavu řekl svým kolegům, že všechno je v pořádku. Můžete si najít zápis z jednání.

Kudrle: Já jsem se Rady ústavu účastnil a pan ředitel tam citoval pana děkana, který mu napsal, že neshledal žádné manažerské pochybení.

Zajíčková: A to jsem si myslela, že byste jako senát mohli pana děkana požádat, aby napravil. Pak tady jsou další věci. Samozřejmě jsem ráda, že mám úvazek na PŘF, ale ve skutečnosti jsem vystrkována ven. Myslím si, že toto byste jako akademická obec neměli dopustit. Pokud je někdo docentem, profesorem na fakultě, tak by tam měl mít možnost vědecky fungovat a ne si přes svoje kontakty hledat možnosti, jak udělat experimenty jinde. Ještě k těm cestám. Nikdo mi nikdy nesdělil žádnou výtku, že jsem příliš na cestách. A navíc teď po roku zkušeností s covidem všichni vidíme, že je možné všechno dělat online. Já jsem vždycky byla online a věci řešila. A pokud jako fakulta chceme, abychom měli významné mezinárodní vědce, tak jim musíme umožnit cestovat do zahraničí. Já jsem například taky visiting profesor na Univerzitě v Ósace. Několikrát jsem tam byla na jejich náklady. Jsem členkou mezinárodních výborů několika velkých mezinárodních konferencí. Jsem zástupcem fyziky plazmatu v komisi IUPAP. To není běžné, aby tam každá země měla svého zástupce. Já tam jsem a zastupuji tam ČR. Pan děkan říká, že by to chtělo soudní řízení, ale ten Kontrolní odbor v podstatě soudní řízení udělal. Hledali argumenty, protiargumenty, důkazy. Kontrolní odbor teda vzal v potaz všechny argumenty a důkazy a pak nějak rozhodl. Pokud tedy existují nějaké jiné důkazy, proč tam tedy nejsou? Proč tam není stížnost na moje pracovní cesty?

Lízal: Já bych se chtěl zeptat. Tady zaznělo, že jste na ty cesty jezdila. To znamená, že Vám tedy ty výjezdy na ústavu umožňovali?

Zajíčková: Ano, umožňovali, ale pak přišly okamžiky, kdy mi to znemožnili.

Lízal: Máme tady 80 cest, které jste realizovala a pak dvě, které Vám byly zamítnuty.

Kašparovský: Ale nakonec jste realizovala všechny cesty.

Zajíčková: Ano, protože pan děkan pak zakročil. Jednalo se o cestu do Prahy na GAČR, kterou mi pan ředitel Vašina nepovolil 2x za sebou v INETu. A to je podle mě šikana.

Lízal: A Vy jste tedy v této fázi napsala panu děkanovi.

Zajíčková: Ano, napsala jsem panu děkanovi, ten mluvil s ředitelem a ten mi pak cestu povolil. Ale já se bavím o procesu, jak to probíhalo. Měla jsem na GAČR napsat, že nedojezu, protože mi to zakázal ředitel?

Lízal: Ale Vy jste reagovala správně. Obrátila jste se na pana děkana a bylo to vyřešeno. Pokud by to nastalo znovu, představoval bych si stejný postup.

Zajíčková: Ano, nastalo to pak znova, jednalo se o nějakou konferenci. Tady nejde o to, jestli to bylo vyřešeno. Tady jde o to, že je to soubor chování, který by se tady asi neměl objevovat. Je to šikana. Nebyl tam žádný objektivní důvod, abych nemohla odjet.

Novák: Já děkuji paní docentce Zajíčkové za to, že jsme se dozvěděli o tom, co chce. A chtěl bych se vrátit k tomu, co říkal kolega Lochman, že se nebudeme hádat o tom, kdo co udělal, neudělal, řekl a neřekl. To sem nepatří. Pořád se tady motáme kolem Kontrolního odboru. Takže Kontrolní odbor něco řekl, načež jiná komise řekla, že je to špatně. Jak to tedy je? Pokud tady máme zprávu, kterou někdo rozporuje, tak to je špatné.

Zajíčková: Já už jsem to tady popisovala, vím, že je to komplikované, tak vysvětlím ještě jednou. První zpráva Kontrolního odboru byla panem rektorem odsouhlasena. Pan děkan se ohradil. Pan rektor to začal znova řešit. A pan rektor to na základě vyjádření ad hoc komise dal Kontrolnímu odboru znova k přezkoumání. Kontrolní odbor to pak opět dlouho zkoumal a nekladla bych jim za vinu, že to dělali tak dlouho. Je těžké se v tom zorientovat. A na konec, to bych chtěla zdůraznit, existuje druhá zpráva Kontrolního odboru, ta je správná, pan rektor s ní souhlasí, podepsal ji.

Novák: Já bych poprosil pana děkana, aby jasně řekl, co pan rektor podepsal, nepodepsal a co řekl. Jaká byla nakonec domluva? Podle čeho se děkan řídí? A tím bychom to mohli uzavřít a počkat na vyjádření pana rektora na otevřený dopis.

Kašparovský: Jestli se pan rektor s něčím ztotožňuje nebo neztotožňuje, to já nevím. Nejsem rektor a vy tady odvozujete věci na základě podpisu. Můžeme pana rektora pozvat a zeptat se ho. Nechtějte po mně, abych tady za něj rozhodoval. Pan rektor mi dal doporučení, ty jsem udělal, zeptal jsem se ho, zda je to v pořádku a on to odsouhlasil. Tím to pro mě v úřední rovině končí. Pokud chcete řešit jinou rovinu, tak klidně, ale úřední rovina je vyřešená. Teď pan rektor řeší otevřený dopis od paní docentky a žádné vyjádření k němu ještě nevydal, na to si musíme počkat.

Lízal: Já jsem teď promítl vyjádření od pana rektora ze 4. ledna 2021. Obdrželi jsme to od pana děkana emailem. Vrátime se teď k navrhovanému usnesení. Usnesení je adresováno panu děkanovi. Můžeme o podobě usnesení ještě debatovat. Já bych tam upravil to – zdá se.

Kudrle: Vzhledem k tomu, že pan děkan řekl, že podpis pana rektora nic neznamená, tak si myslím, že obrat zdá se je naprosto v pořádku.

Kašparovský: To jsem neřekl. Já nemůžu na základě podpisu dedukovat.

Kudrle: Já si myslím, že podpis znamená souhlas.

Brom: Ta výzva k transparentnímu vyšetření kauzy znamená, že se má reflektovat zpráva, kterou pan rektor podepsal? A má se tedy přesně vyplnit? Jsou tam nějaká další doporučení, která by měl pan děkan ještě udělat nebo prošetřit?

Kudrle: My nemůžeme panu děkanovi říkat, co má udělat. Je to řečeno obecně. I pan rektor neřekl úplně přesně, jak se má co vyřešit. Takže ani my nemůžeme vyžadovat konkrétní věci. Ale neměla by se řešit jenom formální stránka, ale i ta etická stránka. My máme etiku formulovanou právně, máme akademické svobody, statut, HR Award. To všechno by se mělo zohlednit a prošetřit. Pan děkan řekl, že neshledal manažerské pochybení. Ale já si nemůžu pomoci, že ve zprávě, která v 8 z 10 bodech dá stěžovatelce za pravdu, tak abych z toho přijal opatření, že není žádné pochybení, to se mi moc nezdá.

Lízal: Abych doplnil, tak ne ve všech bodech to bylo úplně za pravdu.

Lochman: Já bych se možná podíval na to, jestli na ústavu nenastalo procesní pochybení, už v souvislosti s organizačním řádem. Jestli bylo děláno vše, tak jak mělo. Přes shromáždění a všechny tyto věci. Mě zajímá, jestli má člověk fakultní možnost se někam obrátit? Proč se hned obracet na rektorát.

Kašparovský: Teď je jediná možnost Etická komise MU. Disciplinární komise je pro studenty. Na fakultě to řešit nelze. Já jsem celou kauzu zdědil po mém předchůdci, prof. Leichtmannovi. Jsou to opakované stížnosti k děkanovi a ty, kterým nebylo vyhověno, tak byly přeneseny na RMU, jako k vyšší instanci.

V rámci MU je nejvyšší instance Kontrolní odbor, který je poradním orgánem rektora. Ale rozhodovací pravomoc má rektor. Já jsem samozřejmě velkým zastáncem akademických svobod, ale máme nějaké finanční a prostorové limity. Já dám klidně paní docentce celý ÚFE, když mě k tomu zavážete, ale

nevím, co pak těch 30 zbývajících lidí na ÚFE, kam se vystěhují. Princip je, že když já ji vyhovím, tak to musím někomu sebrat. Musíme si uvědomit, že to má nějaké limity, nejsme nafukovací. Ve výzvě píšete, aby zpráva nebyla bagatelizována, ale já bych byl rád, kdyby zase nebyla dogmatizována. Ta zpráva není jediný dokument. To jsou soubory dokumentů a já je musím posoudit oproti sobě. Nejde se chytit jenom jednoho dokumentu. A proč jsem napsal prof. Vašinovi, že nepochybil? Protože jeho jméno tam není uvedeno a pokud bych spojoval časové osy, tak Vašinovi by se dalo vytknout jen minimum, tam to byl převážně prof. Černák. Měl jsem informace, které jsem musel syntetizovat a z té syntézy mi vyšlo, že nemám sílu, abych v právní rovině obstál. V etické rovině by to možná šlo, ale to musí zasáhnout Etická komise.

Lochman: Ano, to je nešťastná situace. V tom období se měnili rektori, děkani i ředitelé.

Novák: Etická komise je jaký orgán? Poradní?

Kašparovský: Ano. Výkonnou moc má rektor, všechny orgány jsou poradní. Ale já znova opakuji. Všechna přímá doporučení jsem splnil, nesplnil jsem jen nepřímá doporučení. Pokud chceme řešit etiku, tak to bychom měli ale pozvat i pana ředitele Vašinu.

Lízal: Takže transparentním řešením kauzy by bylo, kdyby nám pan děkan předložil body, co se mělo udělat a co se udělalo? Abychom viděli, co bylo provedeno a co doporučil pan rektor?

Kudrle: Ale takto už je to vyřešené a mně to nestačí. Chci, aby tady výzkumní pracovníci mohli svobodně bádát jako v každé výzkumné instituci. A aby tady byli spokojeni.

Kašparovský: Pokud ale tady ty podmínky na fakultě nemáme, tak proč máme rok od roku větší vědecký výkon? A proč se paní docentka chlubí, jak je dobrá vědkyně? To jsou přece protimluvy.

Kudrle: Nejsou. Jak by byla skvělá, kdyby neměla naházené klacky pod nohami?

Lízal: My jako senát bychom se měli zabývat systémovými věcmi. Nemůžeme jako senát každé zasedání řešit, že nějaký zaměstnanec se necítí komfortně v nějaké situaci. Držme se toho, že máme hlídat systémová opatření, protože máme legislativní moc. A máme deklarační moc v podobě usnesení, která směřují ke konkrétním osobám.

Šindelář: Máme Kontrolní odbor, který dal stanovisko. Máme Panel pro rovné příležitosti, který dal taky stanovisko. A ta stanoviska jsou podobná. Kontrolní odbor to zformuloval do 26 stránek a na jedné straně jsou sumarizovány body a záměry. Mně v tom nejvíce vadí ten obecný postoj. Nelíbí se mi, že pan děkan řekl, že v něčem nesouhlasí. Měli bychom Kontrolnímu odboru důvěřovat. Nevidím důvod proč ne. Je to patová situace.

Lízal: Nikdo nezpochybňuje zprávu samotnou. Jen má každý jiná očekávání. Jiná očekávání má docentka Zajíčková jako dotčená osoba, jiná očekávání má pan děkan, jiná očekávání má Vítek a Vy.

Šindelář: Hlavní je, aby paní docentka Zajíčková mohla provozovat svoji činnost. Částečně se to vyřešilo tím úvazkem. Teď se zdá jako největší problém užívání zařízení, které potřebuje k výzkumu. Paní docentka nechce nic uzurpovat pro sebe. Nevím, jestli pan děkan dokáže nakázat panu řediteli, aby to paní docentce povolil.

Kašparovský: Ano, to můžu. Ale taky se může stát, že pan ředitel mi předloží seznam lidí, kteří na přístroji měří a řekne, že již nejsou kapacity. Já to klidně udělám. Ale paní docentka tam měří. Nemá to zakázané. Má klíče od laboratoře.

Zajíčková: Ano, klíče mám, ale chci, abyste to vyřešil tak, abych se nemusela bát, že mě za měsíc vystěhují.

Kašparovský: Takže řešíme věci, které ještě nenastaly. Tady my slyšíme jednu stranu kauzy. Snaha o domluvu je. Jsou tady dvě militantní strany a každá něco tvrdí a chce. Každý pro sebe chce to nejlepší.

Leichmann: Dnes již několikrát zmíněný HR Award přináší možnosti, jak situaci řešit. Jmenuje se EVAK. Ředitel tam napíše hodnocení zaměstnanců a pokud někdo se svým hodnocením nesouhlasí, tak to tam napíše. A v tom okamžiku to uvidí pan děkan a já jako proděkan. Takže se aktéři pozvou a problém se řeší. Takže první signál, že něco nefunguje, se objeví v EVAK. Jsou tam stanovené lhůty a všechno. Pomocí HR Award se snažíme zavádět mechanismy, abychom sporům předcházeli. A pokud nastanou, tak je řešit v zárodečném stavu.

Kudrle: Myslím si, že jsou známé postupy, jak sdílet zařízení mezi více lidí. Udělají se prostě pořadníky. Tak se to běžně dělá. V Open accesu to i deklarujeme, že to umíme. Já vím, že paní docentka si nechce nic uzurpovat pro sebe. Chce jen stejné možnosti, co mají ostatní. Přístroj se bude sdílet jen o +1 člověka navíc.

Lízal: Tak to prosím Vítku přednes na Radě ústavu. My jako senát vám nemůžeme říkat, že si máte dělat pořadníky na přístroje. Organizační věci se mají řešit na Radě ústavu.

Kudrle: Ale když to nefunguje, tak to patří na senát.

Zajíčková: Já nechci nikomu nic sebrat. Já chci používat stále stejné prostory a zařízení, které používám doteď. Chci, aby byl zachován status quo. To oni se tam chtějí dostat, oni by rádi viděli moje zařízení. Oni chtějí víc místa pro sebe. Tak mi nepodsouvejte tyto věci.

Lízal: Toto by se taky dalo řešit na Radě ústavu.

Lochman: Pokud pan proděkan říká, že systém EVAK dokáže tyto neshody identifikovat, tak je to pro mě teď v pořádku. Ředitelé dělají evaluace a vidí i vyjádření pracovníka. Takže systémový krok tady je. A konkrétní problém ústavu tady nevyřešíme, ani nám to nepřísluší. Pojdme hlasovat.

Lízal: Přesuňme se tedy k hlasování o usnesení.

Návrh Usnesení:

Akademický senát PŘF MU sleduje se znepokojením průběh řešení kauzy doc. Zajíčkové. Vyšetřovací zpráva Kontrolního odboru RMU je bagatelizována a její závěry z velké části ignorovány. Oprávněně tak vzniká obava, že to je a bude *modus operandi* i ve všech dalších případech stížností na postup nadřízeného. Toto by bylo v přímém rozporu s akademickou etikou a implementovanou strategií HR4R v rámci fakulty. Na základě těchto skutečností AS PŘF vyzývá děkana k transparentnímu vyřešení kauzy v souladu s výše uvedenými principy.

Hlasování: pro 5 / proti 10 / zdržel se 10; usnesení nebylo přijato.

9. Informace o výsledku výběrového řízení na pozici ředitele Ústavu geologických věd PŘF MU Brno

Děkan Kašparovský informoval o proběhlém výběrovém řízení na ÚGV. Jediný kandidát byl současný ředitel doc. Losos. Výběrová komise byla složená z děkana Kašparovského, proděkana Leichmanna, prorektora Hanuše, doc. Ryanta (děkan na MENDELU), prof. Dobrovolného jako emeritního ředitele. S docentem Lososem jsme měli pohovor asi hodinu, kde jsme se ho ptali na plán pro ÚGV jak vědecký, tak výukový. V tajném hlasování pak pan docent dostal plnou podporu, čili 5 kladných hlasů.

Lízal: Senát tuto informaci jenom projednává, takže pokud nejsou dotazy, můžeme se posunout dál.

10. Různé

Zprávy pana děkana

Kašparovský: Na minulém zasedání RVŠ zmínil pan náměstek Doleček, že MŠMT skutečně připravuje navýšování počtu studentů. Pokud tedy budeme mít kapacity na přijetí více studentů, tak nám to MŠMT zaplatí, ovšem jsou tam dvě ale. První je, že bude růst rozpočet veřejných vysokých škol v příspěvku na vzdělávací činnost. Druhé ale je, že nevíme, kdo bude nový ministr. Na podzim budou volby a není jisté, jestli se nový ministr s tímto plánek ztotožní. Náš pan rektor říkal, že by byl rád, kdyby se na PŘF zvedly kapacity. Na některých oborech však nejsou kapacity na navýšování. Jsme limitováni prostorem. Významnou blokadou v růstu PŘF je prostorová blokáda. Jak na Kotlářské, tak na UKB. Na Kampuse se plánuje nákup Biology parku a také nová výstavba. Univerzita plánuje koupit prostory na Obilném trhu, tak část Kotlářské by se mohla rozšířit právě tam. V rámci rozpočtu na veřejné VŠ došlo ke krácení peněz na vědu a výzkum. Možná jste to zaznamenali, ale ostře jsme se proti tomu vyhradili. Vypadá to, že se dostaneme na čistou nulu – nebude ani krácení, ani nárůst, ale i

to je špatně. V DKRVO jsme plánovali nárůst o cca 4 %. Zasáhne to hlavně operační programy. Tam je potřeba kofinancování, což představuje problém. Budeme se snažit vyjednávat, protože bez peněz se kvalitní věda nedá dělat. Dostal jsem statistiku od předsedy GAČR, že dělení peněz mezi humanitní a přírodovědné směry je 1:5. V současné době máme na MU 1:2. Chtěl bych tlačit na to, aby se poměr zlepšil.

Také bych Vás poprosil, abyste v maximální míře propagovali očkování, abychom mohli na podzim normálně začít učit. V současné době se podzimní semestr plánuje ve fyzické formě. Pokud by situace byla špatná, tak bychom přešli do hybridního modelu – online by byly velké přednášky s kapacitou nad 100 posluchačů.

Brom: Já bych se chtěl zeptat, jestli bude zachováno nahrávání přednášek? Z vlastní zkušenosti vím, že to studentům pomáhá. A pokud nahrávání nebude, tak jestli by se mohly používat již nahrané záznamy.

Kašparovský: Ano, fakulta o tom uvažuje. I ze stran učitelů na to jsou kladné ohlasy, že se zvyšuje připravenost studentů ke zkouškám. Dává to dobré výsledky. Byl bych rád, kdyby nahrávání pokračovalo. Máme letos i nárůst červených diplomů. Letos jsme vyplatili na stipendiích za červený diplom 2 miliony Kč.

Lízal: Já bych k tomu na odlehčení dodal, že se mi teď u zkoušek stávalo, že mi studenti odpovídali přesně mými větami, včetně vtípků.

Novák: Nahrávky jsou super, ale prosím, ať je to pořád jenom doplňková činnost. Mám pocit, že někteří učitelé to nahráli, dají to do materiálů na zhlédnutí a už nebudou učit.

Kašparovský: Proto plánujeme hybridní formu – přednášky i nahrávání, ne pouze online forma. Národní akreditační úřad nechce uznávat distanční výuku jako výuku a některé VŠ s tím mají problém.

Lízal: U nás by se nemělo stát, že by přednášející recyklovali přednášky po delší dobu. Řada vyučujících tam dává i nejnovější objevy.

Kudrle: Já svoje přednášky a cvičení vedu hodně interaktivně. Ta možnost zeptat se na místě je k nezaplacení. To žádnou nahranou přednášku nenahradí. Já mám na online přednáškách menší účast než při fyzické formě.

Kašparovský: Student musí chtít sám, pokud nechce, tak ho nedonutí ani fyzická forma.

Brom: Vyučující, který poskytne na přednášce něco navíc, třeba tu možnost interakce a zeptání se na otázky, tak student dojde. Ale pokud někomu stačí, že se podívá na záznam, tak mu to stačí, ale nemá to s tou interaktivností.

Baláž: Na některých ústavech jsme zavedli vícestupňové liniové řízení. Dříve byla jasná hierarchie – pan děkan -> ředitel ústavu, dneska tam máme ještě další stupeň. Já jsem zjistil, že s tím se přenesly i pravomoci na vedoucí oddělení. To nepovažuji za šťastný krok. Jak to bylo nastavené před tím, tak ředitel ústavu měl přehled, že vzniká nový pracovní úvazek. Teď už nemá přehled, že se mění výše úvazku. Je to důležité i s ohledem na nový vzorový organizační řád, jestli to necháme výhradně v rukou ředitelů ústavů nebo tyto pravomoci přeneseme?

Čermák: Zatím vždycky platilo, že personální politika patří řediteli ústavu. Dá se do schvalování nastavit další mezistupeň. Poslední zodpovědnost by za to měl mít vždycky ředitel.

Baláž: U nás to ale proběhlo bez schválení pana ředitele.

Čermák: To by se nemělo stávat. Prověříme.

Baláž: Ještě bych se chtěl zeptat na testování. Přestali se objednávat testy.

Čermák: Ano, ústavy mají ještě zásoby. Očkování je už otevřené pro 16+. Samotesty ztrácí smysl. Ale i nadále fungují testovací místa. A k 30. 6. končí povinnost testovat.

Baláž: A ještě jsem zjistil, že jsme nezveřejnili Opatření děkana o uskutečňování bakalářských a magisterských studijních programů.

Čermák: Napravíme.

Podpora zaměstnanců s malými dětmi

Šulc Michalková: Chtěla bych se znova obrátit na vedení fakulty, aby zvážilo možnosti podpory zaměstnanců s malými dětmi. Po covidu máme všichni zkušenost, že zaměstnanci jsou velmi vyčerpaní, studenti taky. Stejný pocit má matka malých dětí, když v noci píše grant anebo článek. Mluvím tady za menšinu, ale máme zaměstnance i s malými dětmi, kteří by uvítali nějakou formu podpory. Ať už v nějaké formě hlídání nebo něco jiného. Před časem jsem posílala email s konkrétními návrhy. Mohli bychom s tím něco udělat? Víím, že někteří podávali a stále podávají výkony, i když mají za zády malé děti.

Kašparovský: Dopis od Vás mám, ale bohužel jsem se k němu kvůli covidu ještě nedostal. Když se nemůže nikam cestovat, tak se stěžít může něco domluvat. S panem tajemníkem to řešíme. Není to ale jednoduché. My to těm lidem musíme zaplatit. Když Vám bude někdo hlídat děti, musí se to zaplatit. Když pojedete do Telče, tak Vám to taky musí někdo zaplatit. A na to nemáme vhodné nástroje. Nemůžu z příspěvku na vzdělávací činnost zaplatit akademikovi sabatiku. Jediné finance, které se na to dají použít, tak je hospodářská činnost, která ale teď nebyla, takže tam žádné peníze nejsou. Přes léto se na to s panem tajemníkem podíváme a zkusíme něco vymyslet.

Šulc Michalková: Já bych měla konkrétní návrhy, jak to udělat rychle s minimem nákladů. Zkusme to udělat na dobrovolné bázi. Třeba 2x v týdnu od 13-18 hod je na Kotlářské zabezpečené hlídání dětí. Studenti by dobrovolně hlídali děti. Studenti pomáhali i během pandemie, takže je vidět, že ochotní jsou. Takže akademik by měl garantovaný čas, kdy může odložit dítě na neplacené hlídání, protože vyčerpal placené možnosti během covidu. Stačilo by tedy zabezpečit osobu a místnost.

Kašparovský: Přes léto jsou teď tábory, takže předpokládám, že myslíte hlídání až od podzimu. V létě může i k nám do Bioskopu. My můžeme sehnat studenta, který by se o ty děti staral, komplikovanější je místnost. To umíme jenom pro starší děti. Protože my, když to na fakultě umožníme, tak za to zodpovídáme, konkrétně pan tajemník. Když byl covid a byly prázdné posluchárny, tak se tam braly větší děti a nějak se zabavily. Zkusíme se na to s panem tajemníkem podívat, na jaké věkové kategorie bychom mohli zařídit hlídání.

Šulc Michalková: Děkuji. Myslím, že by to byl vstřícný krok vůči zaměstnancům, že aspoň něco se zařídí. A co se týče sabatiku v Telči, tak já neočekávám, že mi to fakulta celé zaplatí, ale že tam zajistí třeba to hlídání dětí na celý pobyt a já se můžu koncentrovat jenom na práci.

Kašparovský: Podíváme se na to. A pokud to půjde, tak rádi něco uděláme. Ale hygiena má tvrdá opatření a je potřeba je dodržovat.

Výjezdní zasedání

Lízal: Byl jsem na minulém zasedání vyzván, abych zorganizoval výjezdní zasedání senátu. Za vydatné pomoci Natálie jsme zarezervovali hotel Žebětínský dvůr v termínu 10.-11. září. V pátek 10. září bude řádné zasedání, sobotní dopoledne bude debata s kandidáty na děkana, případně nějaké přednášky o RVŠ a rozpočtových pravidlech. Další informace půjdou emailem.

Prezence

Zaměstnanecká komora:

RNDr. Milan Baláž, Ph.D., Mgr. Jiří Bartoš, Ph.D., doc. Mgr. Petr Hasil, Ph.D., doc. RNDr. Pavel Hyršl, Ph.D., prof. Mgr. Vít Kudrle, Ph.D., RNDr. Pavel Lízal, Ph.D., doc. Mgr. Jan Lochman, Ph.D., Mgr. Mojmír Meduňa, Ph.D., RNDr. Ondřej Šerý, Ph.D., prof. Ing. Vladimír Šindelář, Ph.D., Mgr. Pavel Pracný, Ph.D., Mgr. Peter Šebej, Ph.D., doc. Mgr. Josef Šilhan, Ph.D., Mgr. Monika Šulc Michalková, Ph.D. et Ph.D.

Studentská komora:

Mgr. Veronika Křešťáková, Bc. Kateřina Weisová, Mgr. Dominik Kevický, Mgr. Michaela Kubová, Mgr. Tomáš Brom, Bc. Václav Hladík, Mgr. Marek Korsák, Bc. Jan Mašek, PharmDr. Markéta Nezvedová, Mgr. David Novák, Bc. Júlia Peňáková

Hosté:

doc. Mgr. Tomáš Kašparovský, Ph.D., Mgr. Natálie Nádeníčková, Roman Čermák M.Sc., prof. RNDr. Jaromír Leichmann, Dr. rer. nat.,

Omluveni:

doc. Mgr. Jan Kolářek, RNDr. Vendula Svobodová

Zapsala:

Mgr. Natálie Nádeníčková.

Zasedání řídil a zápis po vypořádání připomínek členů AS schválil:

V Brně dne 21. července 2021

RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.